

EBRIS

We know
books

MIHAI-D. GRIGORE

COPIILUL
CU PLUG

Lebăda Neagră
Iași, 2024

CUPRINS

Cerc vicios	5
Poeme fără titlu	6
Amalgamul ideilor	8
Natură moartă cu suflet	9
Cuier de gânduri	10
Înstrăinat	11
Pustiu	12
Cădere	13
Metamorfoză	14
Somnul	16
Colind	17
Delirium	18
Magul sau povestea sufletului	19
Marină	21
Zădărnicie	22
Haiducească	23
Megieșii	25
Geografie	26
Pastorală	28
Septembrie	29

Erotică de toamnă	30
Două poezii de toamnă cu suflet	31
Pasteluri	32
Viforul	34
Pastel	35
Pastel	36
Poem montan	37
Crăciun	38
Dansul	39
Vis	40
Sfârșit de secol	41
Negru à la Bacovia	43
Mereu acasă sau pe plaiuri dace	44
Eroii	46
Fantezie	47
Visul	48
Frica	52
Clepsidra	53
Spania, ca un poem de Lorca (Primul clișeu)	54
China (Al doilea clișeu)	55
Pietricele	57
Tablou	60
Decor	61
Întârziatul (Bătrânului)	63
Pas abisal	66
Seara anului	69
Visul de pe drum	72

Fantezii neînceptute și paralele	76
Mereu acasă – poem din preajma morții	78
În vizită la Cioran	79
Dincolo de țărnișă	81
Înainte de sărbătoare	84
Tu și Eu sau cele două coordonate ale blestemului	86
Gâlceava	88
Galopul	90
Cuvântul pe scut	92
Cretinul fiind	93
Liniștea ochiului	95
Pedestru	97
Cocorii	100
Provocare	101
Pelerinaj	102
Fereastra spre apoi	103
Trâmbițașul	105
Miruirea	106
Proces-verbal	108
Triste	109
Oglinda	113
Trupuri	114
Ca-n Italia	118
Sfârșit fără punct, fără dată	120

CERC VICIOS

Șoaptele teilor au amuțit momentan,
ca să treacă zborul de noapte
al ariergărzii terestre a spiritelor
spre sabatul întunecat al neantului
delimitat de munții de lumină crepusculară.
Pentru o clipă spaimetele s-au refugiat
în cotloanele gândului,
căci luna a zâmbit palid din loja-i centrală,
peste orgia nocturnă a simțurilor.
Greierii acompaniază săruturile întârziate
ale umbrelor rătăcite-n întuneric...

Numai chipul de marmură al pustnicului
se sprijină cu siguranță pe piatra filozofală
a liniștii veșnice a pământului.

(octombrie 1991)

POEME FĂRĂ TITLU

1. Pași sfielnici de lebădă-frunză,
tăcute suspine în nor-galaxie,
vise tăcute albește în umbră
zbuciumul planetei Nonsens.

Orbecăie noaptea luminii astrale
în ziua triumfului cald al ideii,
își tinde Logos aripile sale
spre nimbul speranței-fecioare.

O, lume de munți prăvăliți în suspine
și cosmos de veșnice comete-ntrebări,
străpunge-mi vălul de alge-enigme,
dezvăluie-mi lacul de fierbinte-adevăr.

2. Scrijelește-mi în sânge răvașul
de bună purtare în veșnicul UNDE,
alină-mi, amice, cuvânt-nărăvașul
și-nvață-mă plânsul sub umbră de zâmbet.

Mi-aş dori să visez
în nori de solemnă tăcere,
dar zmeu-prejudecată mă-nfaşă-n durere
şi-mi dăruie cinic o literă-piatră.

3. Doină de mori de vânt-alinare,
caval din os de stejar,
apă de lacrimă-stea-sărbătoare
şi bocet de suflet acru-amar.

Amnar de safire uitate în plânset,
a inimii lavă, sublimă durere,
mocneşte în mine la mii de-atmosfere,
urcând la ceruri al Eului scâncet.

O, cruntă privelişte, a pustiului urmă,
deşertul, NU-I VOIE, ce-n creier îmi scurmă,
ghereta infamă a Cerberului, UITĂ,
oh, toate, toate în cuget îmi scui pă!

(mai 1992)

AMALGAMUL IDEILOR

Apa ninge din tufișul de nori,
lumea răcnea din abisul de flori,
o pasăre lin străbătea înfrunzirea
de somn inutil.

Orgia soriilor de roz-alabastru
umbrea intensiv al gândului astru
cu scorpia-lene, femeie ușoară
a plânsului-rege.

O, amalgam de idei siameze,
perverse ca un roi de mii de pioaneze,
blestemul zefirului și trenei de stele
să cadă asupra chipului tău.

(iunie 1992)

NATURĂ MOARTĂ CU SUFLET

Delir de ipoteze și munți de sisteme,
asprimea neagră de abis-idee,
ofrandă mută de uitare-salbă
și corul miriadelor de orhidee.

Avere impozantă de fanatism agonisită,
obidă plumbuită ce sufletu-mi asudă,
Crai Nou al verilor-poverilor de piatră
nu vrea suspinul greu să mi-l audă.

CUIER DE GÂNDURI

Astma galaxiei Sindromus
râde-n tăcerea de gânduri ciobite;
ascultă-n extaz refrene tâmpite
și-și culcă pletele-n poala uitării.

Asudă din greu orologiul
de clipe-ntunerice abil socotitor,
sclipire magnetică de vârstă-idee,
iubire necoaptă-n al teiului zbor.

Odihna ferice pe patul de vise
frecate cu șmirghelul asprului DAR,
așteaptă-mă, timpe, de arșiță-har,
alină-mi durerea pustiului suflet.

(iunie 1992)

ÎNSTRĂINAT

Dormitez cufundat într-un ocean de ziare,
în vicleanul văzduh cu miros acrișor
privesc prin perdele fericita zare
și-mi plâng cu amar al ploilor dor.

Mi-e sete de tine, libertate albastră,
de visele tale sculptate în frunți de caval,
cuprinde-mă astăzi în liniștea-ți vastă
și mângâie-mă, sfânto, cu viersu-ți din val!

(iunie 1992)

PUSTIU

Mă zbat în oceanul de zâmbete moarte,
pe cer norii parcă joacă oină.

Adorm cu capul pe-a uitării carte,
iar vântul șuieră o deșertică doină.

Ascult dintre dune de frunze uscate
imnul homeric al plânsului-duce,
răzbat din depărtări malefice șoapte,
iar eu hodinesc întins pe o cruce.

(iunie 1992)

CĂDERE

Stau pierdut pe o bancă,
uitarea amică cu dragoste-mi cântă,
privesc porumbelul prăbușit de pe stâncă
în marea de noapte adâncă... adâncă...

(iunie 1992)

METAMORFOZĂ

În veșnicele plaiuri ale vânătorii
am sosit cu ultimul tren,
lovit de o săgeată
chiar în conștiință.

Peste tot numai arbori.
Unde-or fi oamenii?!
Probabil la vânătoare,
dacă nu, la biserică.

Am pornit pe cărarea de luceferi
spre castelul de cleștar...

În prima odaie
mi s-a pus pe frunte
o coroană de frunze,

în odaia a doua
am fost îmbrăcat
cu o pelerină de scoarță,

BRIS

We know
books

Copilul cu plug

---

iar în a treia odaie
am fost încălțat
cu niște rădăcini pe măsură.

Apoi am fost plantat lângă râu.

...numai mâinile le aveam libere
ca să pot bea apă.

(iulie 1992)